

عیسی فرمود: "من راه و حقیقت و حیات هستم"

عیسی مسیح، به ما از انبیاء کاذب و فریب دهنده هشدار میدهد، ایشان می فرماید: "از انبیای دروغین بر حذر باشید که در لباس میش به نزد شما می آیند، ولی در باطن گرگان درنده اند". (انجیل متی باب ۷ آیه ۱۵).

انبیای دروغین کسانی هستند که با فریب کاری و کذب ادعا می کنند که بنام خدا سخن می گویند و پیام او را به مردم میرسانند اما نیت و هدف ایشان تحقق بخشیدن به نقشه های پلید و زشت خود می باشد. "وقتی آن روز میرسد بسیاری بمن خواهند گفت: خداوندا، خداوندا، آیا به نام تو نبوت نکردیم؟ و به نام تو معجزات بسیار نکردیم؟ آنگاه آشکارا به آنان خواهیم گفت: من هرگز شما را نشناختم. از من دور شوید ای بدکاران". (انجیل متی باب ۷ آیه ۲۲-۲۳).

همچنین صفت نبی دروغگو میشود به هر چیزی که ما را از خدا دور و جدا می کند اطلاق شود، مثل پول و ثروت این جهان، لذتها و شهوتهای زود گذر که با تعالیم مقدس انجیل در تضاد می باشند و استفاده از قدرت و سلطه جهت انجام خواسته های نامشروع و عدم رعایت حقوق

دوستان عزیز: موضوع این مقاله تعمقی است بر آیه ۶ باب ۱۴ انجیل یوحنا. عیسی مسیح در پاسخ به تومای رسول که به وی گفته بود: "ای خداوند، ما نمی دانیم تو به کجا میروی، پس چگونه می توانیم راه را بدانیم؟ فرمود: من راه، حقیقت و حیات هستم، هیچ کس جز بوسیله من نزد پدر نمی آید". بدیهی است هر انسان جهت رسیدن به مقصدش باید راهی را که بدان مقصد منتهی میشود بشناسد و آنرا بپیماید، در غیر این صورت نمی تواند به مقصد خود برسد. همچنین هر انسان فطرتاً حقیقت جو است و نمی خواهد پیرو کسانی باشد که او را بسوی گمراهی و تباه می کشاند. و در قلب هر انسان عشق به زندگی و حیات جاودانی نهفته است، هیچکس طبیعتاً نمی خواهد بمیرد و برای همیشه از بین برود، بلکه به هر وسیله ای که باشد متوسل میشود تا زندگی را طولانی تر کند. بنابراین راه، حقیقت و حیات سه چیز هستند که هر انسان برای خوشبختی و سعادت او نیاز مبرمی به آنها دارد. اما میدانیم که انسان تنها با قدرت و تلاش خویش نمی تواند به آنها دست یابد. خداوند ما

دیگران مخصوصاً نیازمندان و رنج دیده گان و بینوایان . امروز وسائل ارتباط جمعی و رسانه های گروهی که از یک تکنولوژی بسیار بالا برخوردارند ، از قبیل ماهواره ، اینترنت ، فیس بوک و غیره که در دسترس ما است ، می توانند ما را اغوا کنند و به راههای منحرف بکشانند و نقش نبی دروغگو را بازی کنند. به همین دلیل باید در طرز استفاده از آن خیلی دقت و توجه نمود تا اینکه وسیله ای جهت استفاده خوب و سودمندی شود. اما بهترین راه جهت مقابله با انبیای کاذب و ابزارهای فریب دهنده ، گوش فرا دادن به کلام خداوند ما عیسی مسیح و عمل کردن طبق آن است . ما ایمان داریم که کلام او حقیقت را برای ما آشکار میسازد و راه رسیدن به زندگی جاودان و حیات ابدی را به ما نشان میدهد. "پس کسیکه سخنان مرا میشوند و به آنها عمل میکند ، مانند شخص دانایی است که خانه خود را بر سنگ بنا نمود . باران بارید، سیل جاری شد و باد وزیده بر آن خانه فشار آورد ، اما آن خانه خراب نشد زیرا شالوده آن بر روی سنگ بود. اما هر که سخنان مرا بشنود و به آنها عمل نکند مانند شخص نادانی است که خانه خود را بر روی شن بنا کرد. باران بارید ، سیل جاری شد و باد وزیده و به آن خانه فشار آورد و آن خانه فرو ریخت و چه خرابی عظیمی بود" (انجیل متی باب ۷ آیه ۲۴-۲۷).

دوستان عزیز ، پذیرفتن عیسی مسیح بعنوان راه ، حقیقت و حیات برای زندگی ما به معنی ایمان داشتن به او می باشد در غیر اینصورت هیچ فایده ای برای ما ندارد. اما

مفهوم ایمان واقعی طبق انجیل انباشتن اطلاعات نسبت به مسیح یا خدای واحد و سه گانه نیست بلکه ، برقراری یک رابطه محبت آمیز بین ما و اوست . در پاسخ به یکی از معلمان شریعت که از او پرسیده بود: "ای استاد کدام یک از احکام شریعت از همه بزرگتر است ؟ عیسی جواب داد: خداوند خدای خود را با تمام دل و تمام جان و تمام عقل محبت کن. این اولین و بزرگترین حکم شریعت است" (انجیل متی باب ۲۲ آیه ۳۵-۳۸).

طبق آیه فوق مهمترین و زیباترین ویژگی ایمان محبت است . ایمانی که توسط محبت مجسم نشود باطل و بی ثمر می باشد. اما باید هم بدانیم که مهمترین و زیباترین ویژگی محبت طبق انجیل ، صلیب می باشد. برای ما مسیحیان صلیب این پیام امید بخش را میرساند : عیسی مسیح ، بعلت محبتی که برای ما داشت حاضر شد تا مرگ و مرگ بر روی صلیب را بپذیرد و از این راه فیض نجات و حیات جاودانی را برای ما عطا نمود. به همین دلیل کشیدن علامت صلیب از قرن اول نشانه مسیحی بودن گردید. "محبتی از این بزرگتر نیست که کسی جان خود را فدای دوستان خود کند" (انجیل یوحنا باب ۱۵ آیه ۱۳).

از روح القدس مصرانه بخواهیم تا به ما فیض پیروی کردن از مسیح که راه ، حقیقت و حیات است عطا نماید و از انبیای دروغین و فریبنده که جهان ما را پر کردند در امان نگه دارد . آمین

خدمتگزار شما

رمزی گرمو

اسقف اعظم خلیفه گری آشوری کلدانی کاتولیک تهران

مریم مادر مسیح خدا

مریم باکره ، ساکن ناصره^۱ جلیل ، و در عقد مردی بنام یوسف از خاندان داود است. در اناجیل متی و لوقا بیش از این اطلاعی درباره مریم مقدس نیست ؛ اما همین کافی است تا او را در نقشه نجات الهی جا دهد. باکره ای ساده ، مثل هر دختر زمان خودش ، که برگزیده شده تا جلال خداوند در او آشکار گردد.

یوسف ، نامزد مریم ، مردی از طایفه شاهی است ؛ یعنی خاندانی که از آن مسیح موعود ظهور خواهد بود. چهره مریم در اناجیل بسیار دقیق و مختصر نمایان شده ، اما با توجه به اشارات مربوطه در کتاب مقدس ، می توان عمیقاً به مفهوم این حضور پی برد.

فرشته جبرئیل شش ماه بعد از ظهورش بر زکریا برای اعلام مژده میلاد یوحنا ، به مریم باکره ظاهر می شود و نوید میلاد پسر خدای متعال را از وی می دهد ، بدون آنکه مردی را شناخته باشد. این دقت در ثبت تاریخ ظهورات از سوی فرشته جبرئیل در انجیل لوقا ، فقط برای اعلام تاریخ صحیح نیست ، بلکه به تحقق وعده الهی نیز اشاره می کند. به همین دلیل وقتی مریم فرزند خود را برای تقدیم به معبد می برد ، از سوی "باقی مانده وفادار اسرائیل" آن طفل ، نور امتها و نجات الهی و جلال اسرائیل معرفی می شود.

در کتاب دانیال نبی باب ۹ آیه ۲۴ چنین آمده است: «هفتاد هفته برای قوم تو و برای شهر مقدس ات مقرر می باشد ، تا تقصیرهای آنها تمام شود ، و گناهان آنها با انجام رسد ، و کفاره به جهت عصیان کرده شود ، و عدالت جاودانی آورده شود ، و رویا و نبوت مختوم گردد و قدس الاقداس مسح شود.»

در انجیل لوقا سه بار تاریخ دقیق ایام ثبت شده: اول برای میلاد یوحنا لوقا ۱/۲۳ ؛ دوم برای میلاد عیسی (یسوع یا یشوع تلفظ صحیح است) لوقا ۲/۶ و سوم برای تقدیم عیسی در معبد لوقا ۲/۲۲.

بین اعلام مژده به زکریا و اعلام مژده به مریم شش ماه ثبت شده است (لوقا ۲/۶) ؛ از اعلام مژده به مریم تا میلاد عیسی ۹ ماه می گذرد و از میلاد عیسی تا تقدیمش در معبد ۴۰ روز (لوقا ۲/۲۲): در کل ۴۹۰ روز می شوند یا همان ۷۰ هفته ، یعنی دقیقاً زمان کاملی که دانیال نبی به آن اشاره کرده است.

بنابراین چنانکه لوقا اعلام می کند مریم هنگامی وارد صحنه می شود که آمدن مسیح موعود نزدیک است ، همانطوری که اشعیا نیز گفته است: "خود خداوند آیتی به شما می دهد اینک باکره حامله شده پسری خواهد زائید و نام او را عمانوئیل خواهد خواند ... " (۱۴/۷).

مریم یک اسرائیلی مؤمن است که در انتظار آمدن مسیح موعود می باشد ؛ نه بیشتر ولی هم کافی است. فرشته به مریم می گوید: "شادمان باش" که در ترجمه های معمولی کلمه "سلام و یا درود" را نهاده اند. "شادمان باش" کلمه ای است که در وقت اعلام هر مژده ای بکار رفته که از سوی فرشته به انبیاء در باب "دختر صهیون" اعلام شده است. هنگامی که فرشته جبرئیل به مریم ، بعنوان "دختر صهیون" که نمادی از شهر اورشلیم بود ، مژده میلاد مسیح موعود را می دهد ، با کلمه "شادمان باش" وی را سلام می گوید.

مریم پر از نعمت است ، پر از محبت خدا ؛ و از مریم ، "دختر صهیون" نیز پر نعمت می گردد ؛ همان نعمتی که منشاء اش فقط خداست.

این باکره ناصری اکنون دیگر نماینده قوم اسرائیل است ، که وارث عهد قدیم بود ؛ اینک "دختر صهیون" از نعمت خدا سرشار و حامل مسیح موعود می باشد.

این درست است که بارها در عهد قدیم فرشته ، قوم اسرائیل را با کلمه "شادمان باش" خطاب نموده اما فقط به مریم گفته شد که "پر از نعمت" است.

مریم ، باکره ای پر از ایمان

در عهد قدیم به کسی گفتن اینکه "خدا با تو است" نشان دهنده ایمان و عدالتی است که خدا به شخص مورد نظر در جهت انجام مأموریتی که به او سپرده ، عطا کرده است. در عهد قدیم این اصطلاح "خدا با توست" صرفاً به داود اطلاق شده بود (دوم سموئیل ۳/۷ و ۹).

خدا داود را انتخاب کرده بود و بر حسب میزان وفاداری و محبتش نسبت به خدا، خدا نیز با او می بود. در اینجا نیز فرشتهء خدا به مریم اعلام می کند که خدا در حال بستن عهدی با وی است که تحقق یافتن وعده عهد قدیم، مبنی بر آمدن نجات دهنده، می باشد.

مریم با شنیدن کلام "شادمان باش" از دهان فرشته خدا مضطرب می گردد، چون فهمید در مقابل کی و تحت چه شرایطی قرار گرفته است. مریم با کلام خدا کاملاً آشنا بود؛ مثل هر اسرائیلی دیگری در انتظار آمدن مسیح موعود بسر می برد، و متوجه بود که می بایست مفهوم رازی که محصورش کرده، دریابد. و اما فرشته از مریم می خواهد تا مضطرب نگردد، و او را از مأموریتی که خدا برایش تعیین کرده، مطلع می سازد: مریم باکره حامله خواهد شد و پسری خواهد زائید که بر خاندان یعقوب فرمانروایی خواهد کرد و او را "عیسی" یعنی "خدا نجات می دهد" خواهد نامید. آری، اکنون خدا با مریم است همانطور که با داود بود تا به نبوتی که از زبان ناتان نبی اعلام شده بود، تحقق بخشد (دوم سموئیل ۷/ ۱۱)؛ و خدا برای نزدیکتر شدن به قومش نهالی از تنه یسی بر آورد (اشعیا ۱۱/ ۱)؛ و این نهال نه در اورشلیم پایتخت پادشاه داود، بلکه در بیت لحم محل تولد داود، متولد می شود. آنگاه مریم باکره از فرشته می پرسد که چگونه ممکن است زیرا او هنوز به خانه شوهر نرفته بود. مریم در مقابل خدا تقاضا دارد تا نسبت به آنچه در حال رخ دادن است، روشن تر شود. و فرشته چنین پاسخ میدهد: "روح القدس بر تو خواهد آمد و قوت حضرت اعلی بر تو سایه خواهد افکند از آن جهت آن مولود مقدس پسر خدا خوانده خواهد شد." درست عین همان ابری که صندوق پیمان را می پوشاند، (حزقیال ۴۰/ ۳۵) به همان نحو روح القدس بر مریم باکره سایه خواهد افکند.

نام این ابر در انجیل لوقا افشاء می شود: "قوت حضرت اعلی" یا همان "روح القدس" که بر این باکره ناصره سایه افکند و پسر خدا را در رحم وی جا داد.

مریم باکره در واقع همچون صندوق پیمان می گردد، اما بجای الواح ده فرمان، وی حامل پسر خدا می باشد. مریم مسکن خدا می گردد، همان خیمه مقدس که در زمان "خروج"، موسی برای ملاقات با خدا بدان وارد می شد. از مریم، کلمه خدا جسم گرفت و در میان ما خیمه اش را بنهاد. مریم مقدس مکانی شد تا خدا جسم گیرد و یک انسان کامل در میان سایر انسانها گردد.

براستی همانطور که فرشته در پاسخ مریم گفت: "هیچ چیز برای خدا غیر ممکن نیست".

مریم در "پری ایمان" و اطاعت مطلق در مقابل "یهوه" آماده انجام وظیفه اش می باشد؛ "اینک کنیز خداوند هستم، مرا بر حسب کلام او بشود"

با دخالت و عمل خدا از یک سوی و ایمان بی چون و چرای ابراهیم از سوی دیگر، نقشه نجات بشر آغاز شد (پیدایش ۱۲/ ۱۰۰)؛ و از نو، با کار خدا و ایمان بی قید و شرط مریم، وی فرزند ابراهیم شد. زیرا که مریم چون دری گشت که بسوی کلام خدا گشوده شد و از طریق او خدا به میان انسانها آمد. (... ۱۱/۴)

در یک کلام، مریم در مقابل سخنان خدا که توسط فرشته به او ابلاغ شد، پر از ایمان و اطاعت رفتار نمود.

جسم گرفتن کلمه خدا فقط از طریق نزول روح نبود، بلکه ایمان صاف و عمیق مریم بود که باعث شد تا جسمش همچون قربانی زنده و مقدس پسندیده برای خدا باشد و از چنین جسمی، پسر خدا نیز جسم گرفت. مریم مقدس چون در روح به چنان عظمتی رسیده بود، به همین دلیل در جسم نیز برگزیده گردید.

هر کدام از ما هر بار که کلام خدا را با ایمان و اطاعت می پذیریم باعث می شویم تا روح خدا ثمرات این ایمان و اطاعت را در ما بارور گردانده و در ما حضور عیسی مسیح انعکاس یابد. این است راز مریم و این است راز هر مسیحی.

از این طریق آنکه آسمانی بود، اکنون زمینی هم می گردد، آنکه دست نیافتنی بود، اکنون در دسترس است، آنکه بدیده نمی آمد اکنون در عیسی مسیح بر همه عیان گشته است.

مریم باکره پر محبت

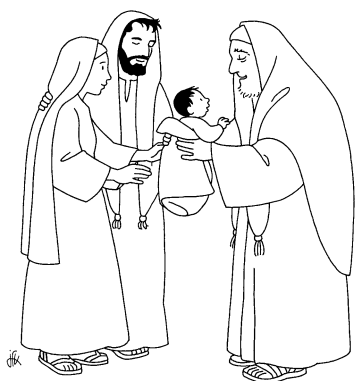
مریم مقدس در شرایطی که حامل خداوند خویش است، این مسکن نوین خدا، اکنون مملو از محبت بسوی خاله سالخورده اش می شتابد تا او را در ایام بارداریش کمک کند. این سفر مبدل به یک سفر بشارتی میشود، چون وقتی مریم با الیزابت روبرو می شود الیزابت می گوید فرزندی که

در رحم دارد، پر از روح القدس شده و از شادی در مقابل مسیح خداوند به وجد می آید... الیزابت در می یابد که مریم در میان همه زنان مبارک ترین است زیرا مادر مسیح موعود گشته است.

در عهد قدیم یاعیل در کتاب داوران ۲۴/۵ و یهودیت در کتاب یهودیت ۱۸/۱۳، زنانی هستند که مبارک خوانده شدند زیرا قوم را با بکارگیری خشونت و فریب، از دست دشمنان رهانیده بودند. اما مریم برای اسرائیل نجات نهایی را آورد آن هم از راه مبارزه ایمان و بکارگیری نهایت محبت و وقار. سلاح مریم، سلاح الهی بود: محبت، شادی، انتظار و دعا.

در کتاب تثیبه، خطاب به کسی که با ایمان کلام خدا را اطاعت کند و همه فرمانهای او را با دقت تمام بجا می آورد، چنین آمده: اگر آواز یهوه خدای خود را به دقت بشنوی تا هوشیار شده، تمامی اوامر او را که من امروز به تو امر می فرمایم بجا آوری، آنگاه یهوه خدایت ترا بر جمیع امتهای جهان بلند خواهد گردانید و تمامی این برکتها به تو خواهد رسید و تو را خواهد دریافت، اگر آواز یهوه خدای خود را بشنوی. میوه بطن تو و میوه زمین تو و میوه بهایمت و بچه های گاو و بره های گله تو مبارک خواهند بود. (تثیبه ۱/۲۸-۴)

اما هیچکس نمی تواند در حضور خدا بخود فخر نماید، حتی مریم مقدس، زیرا این فیض خداست که در ما عمل می کند. ملاقات مریم با الیزابت را می توان در دو کلمه محبت و ایمان خلاصه کرد. مریم مادر "پسر خدا" که به کلام خدا ایمان آورد و آن را در عمل پیاده کرد. در نتیجه مریم مقدس نخست یک مادر روحانی و بعد یک مادر جسمانی شد. به عبارتی، مادر روحانی بودنش سبب مادر جسمانی بودنش گردید. الیزابت در مقابل خود مادر مسیح موعود را می بیند و به همین دلیل می گوید: تو در بین زنان مبارک هستی و مبارک است ثمره رحم تو... در ادامه اضافه می کند: خوشبحال او که ایمان آورد... مریم اولین شاگرد محبوب و مطیع خدا است که مکان سکونت الهی گشت؛ به همین جهت سرمشق اصلی برای هر مسیحی می باشد.

مریم آنچه که شنید در دل نگاه داشت

مریم مقدس در تمام مدت، یعنی از ظهور فرشته که آغاز همه چیز بود تا بارداری و میلاد مسیح دائماً تمام آنچه را که رخ می داد در دل نگاه می داشت و به آن می اندیشید. آنچه رخ می داد باعث تعجب و شگفتی اش بود. اگر به تمام این مراحل بنگرید، چیزهایی که در حال وقوع بودند، خالی از ترس و وحشت نبودند. اما مریم دچار وحشت نمی شود، اجازه نمی دهد اضطراب زندگیش را مسموم کند؛ بلکه مریم در حضور خدا می ماند و با دعا و صبر می گذارد که خدا رفته رفته پرده از رازش بر دارد؛ زیرا به خدا اطمینان دارد.

مریم مقدس اتفاقات را در کنار کتاب مقدس میگذارد و در انتظار دریافت نور روح القدس به قلب و ذهنش می ماند. مریم مقدس قلبی دارد که می تواند بشنود، بیاد آورد و بیاندهد تا حدی که به تحقق رسیدن وعده الهی را متوجه شود. بنابراین مثل هر اسرائیلی وفادار به شریعت، در روز هشتم کودک ذکور خود را خته و نام عیسی را بر وی می نهد و چهل روز بعد جهت تطهیر خود و تقدیم فرزندش، به معبد می رود. ایام پیشگویی شده در کتاب دانیال نبی یعنی هفتاد هفته بسر می آیند و خدا به معبد خود داخل میشود و نبوت ملاکی نبی باب ۳ آیه ۱ نیز بانجام می رسد. باقی مانده وفادار اسرائیل در شخص شمعون به استقبال مسیح موعود که در آغوش مادرش است، رفته و او را به آغوش کشیده و پر از روح القدس دعای "نور ملل" را می سراید:

"حال ای خداوند بنده خود را رخصت می دهی... زیرا چشمانم نجات ترا دیده است... نور ملل... و جلال قوم تو اسرائیل" عاقبت "خادم خدا"، در آغوش عهد قدیم شناخته شد؛ عاقبت خود خدا به معبدش وارد شد؛ عاقبت روز خداوند فرا رسید. و اما شمعون به مریم اعلام می کند، که خنجری قلب او را خواهد شکافت.

آری، فرزند مریم، پسر خدا، عیسی مسیح، نشانه ای خواهد بود. در مقابل او باید انتخاب کرد. آنانی که او را نمی خواهند به اعدامش می سپارند و اینچنین مریم با خنجری در قلبش در رنج "پسر" شریک می گردد. او در گریه "پسر" بر اورشلیم نیز شریک می گردد، زیرا در مقابل عیسی افکار پنهانی آشکار میگردند و ظلم و سنگدلی انسان در مقابل مسیح موعود علناً نمایان می شود.

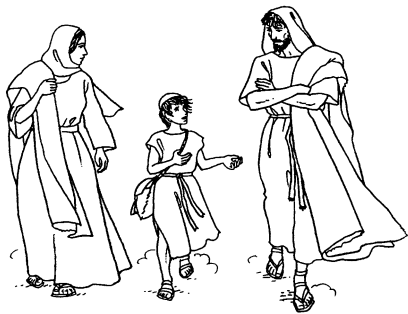
بار دیگر مریم آنچه را می شنود: "خنجری در دل تو فرو می رود" در دل می سپارد و با عیسی و یوسف به شهر خودش ، ناصره جلیل ، به زندگی عادی و روزمره خویش باز می گردد ؛ شاهد رشد و نمو فرزندش می باشد و متوجه می شود که کودکش در "روح و حکمت" نیز رشد می کند.

مریم و یوسف مثل سایر والدین به عیسی یاد می دهند که چطور زندگی کند و چطور مراقب خودش باشد. اما ایشان مثل هر اسرائیلی دیگر ، به فرزندشان می آموزند که چطور اراده خدا را تشخیص داده دعا کند و به کلام خدا گوش دهد- او را به کنیسه می برند ، هر ساله به معبد اورشلیم می روند- تا زمانی که عیسی مثل هر فرزند ذکور دیگر به "سن شریعت" می رسد یعنی دوازده سالگی.

ولی اینبار عیسی با والدینش به شهر خود باز نمی گردد ، بلکه در معبد اورشلیم می ماند. وقتی والدینش می فهمند که عیسی در کاروان نیست ، به اورشلیم باز می گردند و او را در معبد در میان بزرگان شریعت نشسته می یابند ، در حالی که همه از هوش و فهم این فرزند ۱۲ ساله در حیرت بودند. وقتی مریم به عیسی می گوید که بخاطر او سه روز در عذاب بودند ، عیسی می گوید که می بایست در خانه پدرش باشد. مریم نمی توانست همه چیز را بفهمد. مریم ایمان قوی و روشنی داشت ، اما بر همه چیز آگاه نبود. بهمین دلیل بار دیگر آنچه را می شنود ، در دل نگاه می دارد و بر آن می اندیشد. مریم مقدس مثل هر ایماندار دیگری در تاریخ بشر ، می بایست کلام خدا را می خواند ، در آن می اندیشید و با آن دعا می کرد. می بایست در انتظار نور الهی و هدایت الهی زندگی را سپری می کرد تا رفته رفته اراده خدا بر وی آشکار گردد.

براستی چه کسی بیش از مریم اراده خدا را بجا آورد؟

عیسی گفت: "آنکه اراده خدا را بجا آورد او برادر ، خواهر و مادر من است!"

مریم ، مسیح را می شناساند

در انجیل یوحنا ، مریم مقدس در آغاز انجیل یعنی در باب دوم در واقعه عروسی قانای جلیل و در انتهای انجیل یعنی در باب نوزدهم در واقعه مصلوب شدن عیسی نمایان می گردد.

عروسی قانا که فقط در انجیل یوحنا نقل شده ، درست بعد از انتخاب شاگردان از سوی عیسی ، حادث می شود یعنی چنانکه یوحنا می گوید: در روز سوم ... (یوحنا ۱/۲) یعنی در ششمین روز اولین هفته ای که در انجیل یوحنا نقل شده. "روز سوم" - ما را یاد روز سوم در سینا که در خروج ۱۶ / ۱۹ آمده ، می اندازد- وقتی که یهوه جلال خود را بر موسی آشکار ساخت... و روز سوم رستاخیز مسیح از مرگ (یوحنا ۱۹/۲-۲۱).

در قانای جلیل وقتی مریم به عیسی اطلاع می دهد که شراب تمام شده ، جواب عیسی به مریم بسیار سخت است. عیسی ، مریم را مادر نمی خواند و اعلام می کند که ساعتش نرسیده و ساعت فقط از سوی "پدر" تعیین می شود. شاید بنحوی صحنه عیسی دوازده ساله در معبد دوباره تکرار می شود. عیسی باید در کارهای "پدر" باشد. عیسی کاملاً مال مادرش نیست ، او پسر خداست و برای انجام اراده پدر آمده است. مریم حقیقتی را که در می یابد ، اعلام می کند: "آنچه او به شما می گوید انجام دهید."

در عهد قدیم فرعون هنگامی که یوسف را بعنوان شخص دوم مملکت اعلام می کند ، به زبردستانش می گوید: "آنچه او به شما می گوید ، انجام دهید."

چنانکه انبیاء در عهد قدیم قوم را تشویق می نمودند تا آنچه را یهوه از ایشان خواسته است ، بجا آورند.

اکنون مریم مقدس در عهد جدید ، پیروان را دعوت می کند تا آنچه را که پسر می خواهد ، انجام دهند. همانطور که صدای پدر از آسمان آمد و گفت: "این است پسر محبوبم ، او را بشنوید." (مرقس ۷/۹)

با تبدیل آب به شراب عیسی به دو حقیقت اشاره می کند: اول اینکه دوران مسیح موعود آغاز شده اند ، یعنی شراب نو ، یعنی عهد نوین ، و دومین اینکه دیگر از طریق آب ، طهارت میسر نیست ، بلکه از طریق "کلمه خدا". و بالاخره هنگامی که ساعت عیسی فرا می رسد ، مریم بار دیگر حاضر است. عیسی مصلوب شد و در پای صلیبش مریم ایستاده است. ساعت جلال ، ساعت به انجام رسیدن کامل اراده پدر ، ساعت جاری شدن خون عهد جدید ، فرا رسیده و مریم مقدس نیز حاضر است: "آنچه او به شما می گوید انجام دهید."

مریم مقدس مادر شاگرد محبوب

مصلوب شدن عیسی در ششمین روز هفتهء آخر انجیل یوحنا رخ می دهد. در اینجا یوحنا می گوید که "مادر عیسی هم در آنجا حاضر بود"؛ اما باز عیسی در اینجا مریم را چنین خطاب می کند: "ای زن اینک فرزند تو!" عیسی آخرین اراده اش را از روی صلیب اعلام می دارد، مریم، حوای نوین، مادر ایمانداران، مادر کلیسا!

در پای صلیب عیسی، پسر خدا، کلیسا نیز در شخص مریم و در شخص شاگرد محبوب، حاضر است. کلیسا در پای صلیب عیسی مولود می گردد. مریم که نشانی از دختر صهیون بود، اکنون نشانی از کلیسا است.

عیسی به شاگرد محبوب می گوید: "اینک مادر تو!" شاگرد محبوب،

آنکه برحسب ایمان زندگی می کند، مادر خداوندش را به خانه اش می برد. این است آخرین وصیت مسیح بر روی صلیب!

مسیح بره قربانی مقبول و بی عیب، که از پهلوی دریده اش حیات نوین جاری گشت و در قلب مادرش خنجری فرو رفت. روزی ابراهیم فرزندش اسحق را با هیزم بر شانه اش بسوی قربانگاه می برد تا او را به خدای زنده تقدیم دارد. اسحق از پدرش می پرسد: پدر اینک هیزم اما قربانی کجاست؟ و ابراهیم پاسخ می دهد: خداوند خود عنایت خواهد کرد. خدا، نیت ابراهیم را پذیرفت و اجازه نداد که اسحق را قربانی کند؛ ایمان ابراهیم برایش عدالت محسوب شد، و او پدر ایمانداران گشت. عیسی بر روی صلیب و مریم در کنارش ایستاده است. مریم قربانی کامل پسرش را شاهد است و در آن سهیم بوده است و همین از او مادر ایمانداران می سازد. اینک که پسرش قربانی شده، خدا خود عنایت کرد و مریم بار دیگر مادر شد، مادر همه ایمانداران.

مریم و سکوت

مریم، همان که سه روز به دنبال عیسی دوازده ساله گشت تا او را در معبد یافت، حالا با سایر زنان بر سر قبر عیسی نمی رود. مریم مثل یوحنا و پطرس بسوی قبری خالی نمیدود تا ببیند و ایمان آورد! مریم در میان کسانی نیست که عیسی رستاخیز کرده بر ایشان ظاهر می شود. زیرا او شامل گفته این سعادت انجیلی از زبان عیسی رستاخیز کرده است: "خوشبحال آنکه ندیده، ایمان آورد!"

در کتاب اعمال رسولان مریم را می بینیم که همراه با رسولان در دعا در انتظار نزول روح القدس است.

آنچه از مریم برای ما صحبت می کند: سکوت، ایمان و محبت است آنچه از مریم برای ما وصیت مانده این جمله اوست: "آنچه عیسی می گوید انجام دهید."

با دعای مارتین لوتر به مریم به سخنان خود خاتمه می دهیم:

خوشبحال تو ای مریم

اکنون و برای ابد

زیرا تو با خدا ملاقات کردی

اگر امروز مریم را ندا می کنیم

برای این است که خدا از طریق وی

نیت ما را اجابت فرماید

براستی این قدرت از مریم نیست

بلکه این خداست که همه چیز را ممکن می سازد

باشد که مسیح از طریق مریم ما را فیض بخشد

آمین!

اخبار و تقویم کلیسایی

یکشنبه ۱۷ اردیبهشت ۹۶ = ۷ می ۲۰۱۷، یکشنبه چهارم رستاخیز .

عهد عتیق: اشعیا فصل ۴۹ آیه ۱۳-۲۳

رساله: افسسیان فصل ۱ آیه ۱۵ الی فصل ۲ آیه ۷

انجیل: یوحنا فصل ۱۶ آیه ۱۶ الی آخر باب

یکشنبه ۲۴ اردیبهشت ۹۶ = ۱۴ می ۲۰۱۷، یکشنبه پنجم رستاخیز و عید مار ادای رسول کلیسای شرق

عهد عتیق: اشعیا فصل ۴۹ آیه ۷-۱۳

رساله: عبرانیان فصل ۱۰ آیه ۱۹-۳۶

انجیل: یوحنا فصل ۲۱ آیه ۱-۱۴

دوشنبه ۲۵ اردیبهشت ۹۶ = ۱۵ می ۲۰۱۷، عید حضرت مریم نگهبان زراعت کشاورزی ، نماز قربانی مقدس در کلیسای

حضرت مریم ساعت ۵ بعداز ظهر برگزار می گردد.

رساله: رومیان فصل ۱۶ آیه ۱-۲۷

انجیل: متی فصل ۱۳ آیه ۵۳ الی ۵۷ و فصل ۱۲ آیه ۴۶ الی آخر باب

یکشنبه ۳۱ اردیبهشت ۹۶ = ۲۱ می ۲۰۱۷، یکشنبه ششم رستاخیز

عهد عتیق: اشعیا فصل ۵۱ آیه ۹-۱۱ و فصل ۵۲ آیه ۷-۱۲

رساله: افسسیان فصل ۲ آیه ۴ الی آخر

انجیل: یوحنا فصل ۱۷ آیه ۱ الی آخر

پنجشنبه ۴ خرداد ۹۶ = ۲۵ می ۲۰۱۷، عید صعود مسیح به آسمان ، نماز قربانی مقدس ساعت ۱۰ صبح در کلیسای حضرت

یوسف و حضرت مریم برگزار می گردد.

عهد عتیق: کارهای رسولان فصل ۱ آیه ۱ الی ۱۴

رساله: اول تیماتائوس فصل ۱ آیه ۱۸ الی فصل ۲ آیه ۱۵

انجیل: لوقا فصل ۲۴ آیه ۳۶ الی ۵۳

یکشنبه ۷ خرداد ۹۶ = ۲۸ می ۲۰۱۷، یکشنبه اول صعود

عهد عتیق: اشعیا فصل ۶ آیه ۱ الی ۱۳

رساله: فیلیپیان فصل ۱ آیه ۲۷ الی فصل ۲ آیه ۱۱

انجیل: مرقس فصل ۱۶ آیه ۹ الی ۲۰

چهارشنبه ۱۰ خرداد ۹۶ = ۳۱ می ۲۰۱۷، به مناسبت به پایان رسیدن ماه حضرت مریم نماز قربانی مقدس ساعت ۵

بعداز ظهر در کلیسای حضرت مریم برگزار می گردد.